

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

Plébánosi gondolatok

Nagyböjt 2. hetére

Vasárnap:

Az evangéliumban a színeváltozás jelenetét hallottuk.

Jézus a kiválasztott három apostolnak megmutatja isteni dicsőségét. A színeváltozást mintegy keretbe foglalja, hogy mielőtt felmennek a hegyre Jézus nyíltan beszél arról, elfogják, a főtanács elé állítják elítélik, megölik, de harmadnapra feltámad. Amikor lejönnek a hegyről, pár nap múlva minden bekövetkezik, amit Jézus megmondott.

Azt értjük, hogy Péter az elragadtatás boldogságában felkiált: Uram jó nekünk itt lennünk! Jézus azonban miért mondja azt a három apostolnak: ne beszéljenek a látottakról, amíg az Emberfia fel nem támad a halottak közül?

A színeváltozás Jézus istenségének megnyilvánulása. A feltámadás pedig bizonyítéka annak, hogy Jézus valóságos Isten.

Szenvedése és halála pedig az Ő végtelen isteni szeretetének jele és bizonyítéka. Amit az apostolok igazán Pünkösöd után értenek meg. A szenvedés és a halál nem Jézus kudarca, hanem szeretete, melyet még nagyobbá tesz, hogy Isten szeretet így bennünket.

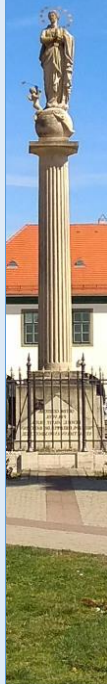
A vasárnapnak a kérdése: tudok-e én szeretni?

Kalkuttai Szent Teréz azt mondja: „Akkor szeretsz, ha tudsz szenvedni!”

Tehát: tudok-e szenvedni azért, akit „szeretek”? Ez az Isten és ember szeretetére is igaz.

A vasárnap tanítása: téved az ember, ha azt gondolja csakúgy boldog lehet. A szenvedés és boldogság együtt jár. Olyan, mint ahogy az ószövetségi példa mondja: A szülő asszony megretten amikor eljön az órája szenved, de boldog mert életet adott a világra.

Talán így megérthetjük szentünket, Boldog Batthyány Lászlót: „Boldogan szenvedek.”

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Körmen

Plébánosi gondolatok

Hétfő:

Az olvasmányban Dániel próféta könyvéből hallunk részletet.

„Az igazság mindig a tiéd Uram, miénk pedig a szegénypír...”

„...Uram vétkeztünk ellened. Az arcpirulás a miénk. Viszont az irgalom és a megbocsátás a tiéd Urunk és Istenünk.”

Az ember előbb vagy utóbb, de mindig rájön a hibáira bűneire. Nagyon nehéz így Isten elé állni.

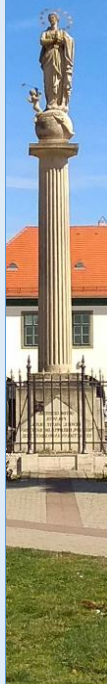
Jézus tanítja: „Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást kapnak.” Amíg az emberben van bűnbánat nem veszt el. Isten mindig kész a megbocsátásra. Avilai Szent Teréz: „Ha a világ összes bűnét elkövettem volna, akkor is az isteni gondviselés ölelésébe rohannék.”

Lukács evangéliumában az Úr Jézus figyelmeztet bennünket: „Legyetek irgalmasok, amint mennyei Atyátok is irgalmas!”

Eszünkbe jut-e amikor az Úr imáját imádkozzuk: „és bocsáss meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...”

Saját ítéletünket mondjuk el fejünk fölött minden elmondott imában, ha nem vagyunk megbocsátók és nem akarunk kiengesztelődni. Megbocsátók, de nem felejték. A legbutább magyar mondás. Isten megbocsátása az Ő „felejtése”. Akkor bocsátok meg igazán, ha nem is akarok emlékezni és emlékeztetni a rosszra, amit ellenem elkövettek. Ahogy a tékozló fiút visszafogadja atya, átölelve és hazavezetve.

Imádkozzam azokért, akiket megítéltem! Imádkozzam a szív kiengesztelődésért! Adjak hálát az Úr megbocsátó irgalmáért!

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

Plébánosi gondolatok

Kedd:

Izajás proféta Szodoma és Gomorra népét szólítja fel a megtérésre. Szodoma és Gomorra a bűnben megátalkodottak jelképe.

Vannak visszatérő bűneink, rossz szokásaink, amire már ügyet sem vetünk, észre sem veszünk. A bűnben való megátalkodottság a legnagyobb veszély az üdvösségünkre tekintve. A Sátán sokszor aprónak tűnő hibáinkkal tud bennünket a legjobban megfogni. Nem szabad feladni, újból és újból meg kell bánni visszatérő bűneimet és hibáimat. Erős fogadással kell elhatároznom, el akarom kerülni. Ha nem érdekel, beletörődöm a bűnömbe, nincs bennem vágy a javulásra, elvesztem.

Máté evangéliumában Jézus azt mondja apostolainak, amit a farizeusok és írástudók mondanak tegyék meg, de tetteikben ne kövessék őket. Mert tanítják ugyan, de nem teszik meg.

A képmutató vallásosság, amikor más a külső és más a belső.

Egyszer egy fiatalot megkérdeztem miért nem jár templomba. Azt felelte: Minek menjek, apám is jár és mégis káromkodik!

Ugye valahol igaza van?! Bárcsak a külső tetteink és a belső vágyaink és gondolataink megegyeznének. Mindenkit becsaphatok, csak azt nem, aki szívek vizsgálója, aki már akkor ismert, amikor még meg sem születtem.

Vizsgáljam meg mik az én visszatérő bűneim, hibáim, amikhez már teljesen hozzászoktam! Imádkozzam, hogy vallásosságom ne csak külső tetteimben, hanem szívem vágyimban akaratomban is megmutatkozzon!

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Körmend

Plébánosi gondolatok

Szerda:

Jeremiás ellenségeire panaszkodik, akik törbe akarják csalni. „Vajon rosszal szokás-e fizetni a jóért? Miért ásnak hát vermet nekem?”

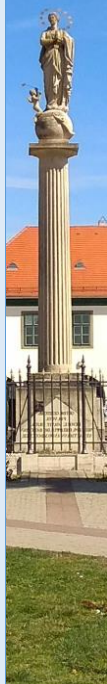
A legelvetemültebb emberben is valami jó. A Sátán Isten művét nem tudta elrontani, csak megrontani. Ezért a gonosz lelkiismeretét mindig zavarja a jó. Két dolog lehetséges, nem hagyja a lelkiismerete nyugodni, és elindul a megtérés útján. Ez a nehezebb. Vagy elteszi, eltiporja azt, aki miatt lelkiismerete megmozdult, és figyelmeztetett, hogy ne zavarja. Ez a könnyebb. Ezért áskálódnak a gonoszok az igazak ellen. Ezért feszítettek keresztre az Úr Jézus Krisztust. Egyetlen eszközünk van az ima. Jézus példája: „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!”

Az evangéliumban a Zebedeus-fiúk anyja azt kéri Jézustól, fiai ülhessenek jobbján és balján az Ő országában. Valljuk be mindannyian erre vágyunk. Jó lenne az isteni dicsőség részeseinek lenni. Jézus meg is ígéri nekünk. Azonban, ha Jézus szenvedése árán ment be az Ő dicsőségébe, nekünk sem lehet más utunk. Mert nehéz és kaptatós az út a mennybe, tanítja a mi Urunk. „Aki követni akar engem vegye fel mindennap a keresztjét, és úgy kövessen engem!” Mindennap Jézus tanítása szerint kell élnem. Nem lehetek csak vasárnapi, templomi keresztény. Nem lehetek csak az imáimban Krisztus-hoz tartozó. A keresztény ember Krisztus követő, imago Christi, vagyis Krisztus képmás, aki olyan mint Krisztus. Ez a legnehezebb a mi hitünkben.

Imádkozzam azokért, akik hitem miatt bántanak, gúnyolnak! Ne felejtsem Jézus nem csak valamit akar az életemből, hanem engem egészen!

Csütörtök:

Jeremiás próféta azt írja: „Átkozott az az ember, aki emberben bíz, halandóra támaszkodik... Áldott az az ember, aki az Úrban bíz, akinek az Úrban van reménye.”

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

Plébánosi gondolatok

Jeremiás fájdalma, hiába figyelmezteti az ország vezetőit és a népet, hogy a közelgő Babilon veszély miatt forduljanak az Úrhoz, tőle kérjenek segítséget, a vezetők Egyiptomhoz fordulnak segítségért. Jeremiásnak igaza lett. Júdea elesett.

Sajnos mi is így vagyunk. Istent a legutolsó, amikor már semmi nem segít. Előhúzzuk, talán Ő majd fog! Szent Benedek azt mondja: Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál! Bár milyen gondom, munkám, ügyem van, először az Úrhoz forduljak segítségért. Az Ő kegyelmével nézzem meg a lehetőségeimet, kezdjem el a munkámat.

Elimádkozom a munkámat legyen rajt Isten áldása! Őseink bölcsessége ez.

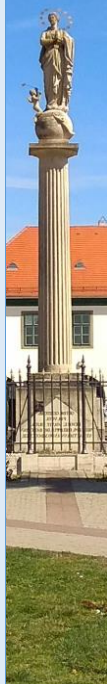
Lukács evangéliumában Jézus példabeszédjét halljuk a dús gazdagról és a szegény Lázárról. Mit tanít nekünk Jézus?

Van üdvösség és kárhozat. Mindkettő örök, egyikből a másikba nincs átjárás. A gazdag nem a gazdagsága miatt kerül a pokolba, Lázár nem a nyomora miatt jut a mennybe. A gazdagot elvakítja jóléte nem látja meg Lázár nyomorát. Lázár elfogadja sorsát, nem lázad Isten ellen. Az ember hitből fakadó tettei viszik az ember üdvösségre, vagy kárhozatra. Rajtam múlik, hiszem szabadakaratom van, élek-e mindazzal a segítséggel, kegyelemmel amivel Isten az üdvösségre akar segíteni.

Imádkozzam a Szentlélekhez, hogy halló szívem legyen Isten szavára, és éljek a kegyelemmel, melyet mindennap kapok az Úrtól!

Péntek:

Az olvasmány Mózes első könyvéből József történetét mondja el, akit testvérei irigységből elveszítenek, meg akarnak ölni, majd kereskedőknek adják el. A Sátán legrombolóbb kísértése az irigység. Minden emberi kapcsolatot tönkre tesz, és megmérgez. Az irigység fontos tulajdonsága könnyen eluralkodik az emberen, úgy, hogy teljesen hatalmába keríti az embert. Ezért amint felfedezem magamban, ki kel írtani csírájában.

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Kőrmend

Plébánosi gondolatok

Lehet, hogy csak gyerekes érzés, vagy nem teljesen komoly, mégis komolyan kell vennem. Mindig meg kell gyónom. A Bűnbánat Szentségének kegyelme segít és erőt ad ellene. Tudatosan kell törekednem, hogy tudjak más javának örülni, mást segíteni. Az irigységgel gyakran társul az önteltség. Gyakran kell fohászként mondanunk Mi Atyánk. Ha Isten atyánk, akkor mi testvérek vagyunk, vagyis egyek.

Máté evangéliumából a gonosz szőlőmunkások történetét halljuk. A Sátán első kísértése: olyanok lesztek, mint az Isten, az ember történetét áthidalóan teszi tönkre Isten és az ember kapcsolatát, annyira, hogy a Megváltó is áldozata lesz. Ez az áldozat azonban legyőzi a Sátánt, hogy mindenki Istené legyen. A bűn nem egy parancs elleni tett, hanem a Teremtő, Megváltó és Gondviselő Isten megtagadása. Minden bűn Isten ellen van. Nem válaszolok az Úr szeretetére. Hálátlanság vele szemben.

Indítsam fel magamban Isten iránti szeretetemet és hálámat a teremtésért, a megváltásért és a gondviselésért!

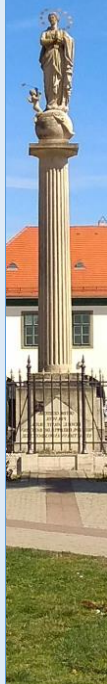
Szombat:

Mikeás próféta könyvében olvashatjuk: „Melyik isten olyan, mint te, elveszed a gonoszságot és megbocsátod választott néped maradékának bűneit? Aki nem haragszol mindörökkre, mert kedvedet találod az irgalomban?”

Amikor szemben találok magamat újból és újból visszatérő bűneimmel, amikor annyi fogadás, jóra való törekvés után is, sokszor úgy tűnik semmit nem jutottam előre a szentség útján, egyetlen remény csak Isten irgalma marad.

Lukács evangéliumának legszebb története a tékozló fiú, vagy inkább a megbocsátó atya.

Feltűnő az atya hallgatása. Nem szól semmit, amikor fia kvázi halottnak tekinti, hisz kéri az örökségét. Nem figyelmezteti fiát milyen hálátlan iránta. Isten ennyire tiszteletben tartja szabadakaratomat. A fiú messzi vagy idegen országba megy. A bűn nem az

Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, Körmen

Plébánosi gondolatok

én világom, én Istené vagyok. Az Isten nélkül minden egyszer tragédiába torkollik. Ahogy Ádám észreveszi a bűnbeesés után, hogy meztelen, vagyis Isten nélkül mindenképpen kiszolgáltatott, elveszítve azt a méltóságot, amit az istengyermekség jelent. A fiú odáig süllyed, hogy még a disznók eledeléből is enne, de abból sem adnak neki. És itt az irgalmas Isten közbeavatkozik: emlékeztet az atyai házra, arra a jóra, ami Ő maga. A fiú nem tévózik feláll, és elindul haza. Ott van benne a kétség, vajon beengedik legalább béresnek, vagy elzavarják, ami igazságos is lenne.

A kapuban ott az atya várja fiát. Amikor meglátja elé siet és mielőtt a fiú bármit mondhatna átöleli. A megbocsátó atya. Aki most megszólal, adjatok rá új ruhát húzatok gyűrűt az ujjára, sarut a lábára, vágjátok le a hizlalt borjút és örvendezünk: a fiam meghalt és feltámadt, elveszett és megkerült. Nem emlékeztet a múltra, nem „mos fejet” csak visszafogad és megbocsát. Mintha erre várt volna.

Az idősebb fiú jobb mint az öccse? Egyáltalán nem. Benne is azok a vágyak égtek mint testvérében, csak talán nem volt annyira bátor, vagy számot vetett magában. Akkor vagyok az Atya gyermeke, ha bennem is ott van az atya öröme a megtért és hazatalált fiú miatt.

Minden szentgyónást után mondjak köszönetet az Atyának a megbocsátó irgalmáért! Mindennap legalább egy Miatyánkot és Üdvözlégyet imádkozzam el a bűnösök megtéréséért!

Körmen, 2023. március 5.

Kiss László
plébános

